

ΑΣΚΗΣΕΙΣ ΚΑΤΑΝΟΗΣΗΣ ΘΕΩΡΙΑΣ

A. Να βρείτε ποιες από τις ακόλουθες προτάσεις είναι σωστές και ποιες λάθος.

1. Το τελικό απαρέμφατο συναντάται σε όλους τους χρόνους.
2. Το ειδικό απαρέμφατο μεταφράζεται με το «ότι».
3. Οι απαρεμφατικές προτάσεις έχουν απαρέμφατο σε θέση ρήματος.
4. Το υποκείμενο του απαρεμφάτου τίθεται πάντα σε πτώση αιτιατική.
5. Το δυνητικό απαρέμφατο συνοδεύεται από το υποθετικό *άν*.
6. Το έναρθρο απαρέμφατο μεταφράζεται ως ουσιαστικό.
7. Το απαρέμφατο της αναφοράς δηλώνει σκοπό.
8. Το άναρθρο απαρέμφατο μπορεί να είναι τελικό ή ειδικό.
9. Στην απρόσωπη σύνταξη ισχύει πάντα η ετεροπροσωπία.
10. Το απόλυτο απαρέμφατο συναντάται σε στερεότυπες εκφράσεις.

B. Να αντιστοιχίσετε τις προτάσεις της α' στήλης με αυτές της β' στήλης.

Α'	Β'
Το ειδικό απαρέμφατο	απαρέμφατο της αναφοράς
Από λεκτικά ρήματα εξαρτάται	τελικό απαρέμφατο
Οι επιφωνηματικές προτάσεις μπορεί να	δέχεται άρνηση <i>ού</i>
Από το επίθετο <i>άξιος</i> εξαρτάται	είναι χρονικές
Το τελικό απαρέμφατο	έχει θέση επιρρηματικού προσδιορισμού
Οι απαρεμφατικές προτάσεις μπορεί να	ειδικό απαρέμφατο
Από βουλητικά ρήματα	είναι ίδιο με αυτό του ρήματος εξάρτησης
Το έναρθρο απαρέμφατο μπορεί να	απαρέμφατο του σκοπού
Στην ταυτοπροσωπία το υποκείμενο	δέχεται άρνηση <i>μη</i>
Από ρήματα κίνησης εξαρτάται	είναι απαρεμφατικές

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ

A. Να καθορίσετε τον συντακτικό ρόλο των απαρεμφάτων, να βρείτε το υποκείμενό τους και να δικαιολογήσετε την πτώση τους (ταυτοπροσωπία – ετεροπροσωπία).

1. Ανάγκη ἐστὶ ὑμᾶς πάντας ἐκείνοις φίλους καὶ ἐπιτηδείους εἶναι.
2. Δεῖ ἐμὲ τὴν πόλιν τι ποιῆσαι ἀγαθόν.
3. Ἠγοῦμαι ταύτην μόνην σωτηρίαν εἶναι τῆ πόλει.

4. Αθηναῖοι ἐψηφίσαντο πέμπειν ἐξήκοντα ναῦς ἐς Σικελίαν.
5. Δίκαιόν ἐστι σοὶ λέγειν ταῦτα ἀμφοτέρω.
6. Δέομαι ὑμῶν ἀκοῦσαι ἐμὲ προθύμως.
7. Παρήγγειλε τοῖς στρατιώταις πορεύεσθαι.
8. Οὐκ ἤθελε παραλαβεῖν τοὺς θεράποντας.
9. Οὐκ οἶει δεῖν θεραπεύειν τὴν μητέρα τὴν πάντων μάλιστα φιλοῦσαν;
10. Ὁ Τισσαφέρνης οὐκ ἐβούλετο μάχεσθαι.
11. Βασιλεὺς ἀξιῶ σε μὲν ἀποπλεῖν οἴκαδε, τὰς δ' ἐν τῇ Ἀσίᾳ πόλεις αὐτονόμους οὕσας τὸν ἀρχαῖον δασμὸν αὐτῷ ἀποφέρειν.
12. Πάντες ἐψηφίσαντο βοηθεῖν μετ' Ἀγησιλάου τῇ Λακεδαίμονι.
13. Ἐξεστι σοὶ λογιζέσθαι.
14. Ἠγοῦμαι μὲν, ὦ ἄνδρες δικασταί, οὐδεμίαν ὑμᾶς ποθεῖν ἀκοῦσαι πρόφασιν παρὰ τῶν βουλομένων Ἀλκιβιάδου κατηγορεῖν.
15. Δεῖ τὸν ἀρχοντα τελείαν ἔχειν τὴν ἠθικὴν ἀρετὴν.
16. Ἡ πόλις ἐπιστέλλει αὐτῷ βοηθεῖν τῇ πατρίδι.
17. Αἰζῶ καὶ δέομαι τοῦτο μεμνησθαι παρ' ὄλον τὸν ἀγῶνα.
18. Τοῖς ιδιώταις ἔξεστι τὰς δαπάνας συντέμνειν, τοῖς δὲ τυράννοις οὐκ ἐνδέχεται.
19. Τοιοῦτον οὐ δύναμαι κτήσασθαι.
20. Δύναμαι ποιεῖν τοὺς ἥττους λόγους κρείττους.
21. Τὸν μὲν καλὸν κάγαθὸν ἄνδρα καὶ γυναῖκα εὐδαίμονα εἶναι φημι, τὸν δὲ ἀδικὸν καὶ πονηρὸν ἄθλιον.
22. Πυνθάνομαι γὰρ αὐτὸν ἀπολογήσασθαι ταῦτα.
23. Ὅμοιος καὶ πλουσίῳ καὶ πένητι παρέχω ἐμαυτὸν ἐρωτᾶν.
24. Μετεπέμφαντό τε τοὺς Λακεδαιμονίους, καὶ τὴν πόλιν καὶ τὴν ἄκραν φυλάττειν αὐτοῖς παρέδωκαν.
25. Ἐξεστὶ σοὶ μέγιστον ἀγαθὸν ὑπουργῆσαι τῇ σαυτοῦ πατρίδι.
26. Εἰς οἰωνὸς ἀριστος, ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης.
27. Τοιαύτην διάνοιαν ἔχων διανοεῖται παιδευτὴν εἶναι ἀρετὴν.
28. Κροῖσος ἐνόμιζε ἑαυτὸν εἶναι ἀνθρώπων ἀπάντων ὀλβιώτατον.
29. Σεύθης ὑπισχνεῖται αὐτῷ ἀποδώσειν τὰ χωρία τὰ ἐπὶ τῇ θαλάττῃ.
30. Περικλῆς ὁ Ξανθίππου ἠρέθη λέγειν.

B. Να βρείτε τη συντακτική θέση των έναρθρων απαρεμφάτων.

1. Διὰ τοῦ πείθειν ἀκινδύνως τε καὶ μετὰ φιλίας ταῦτα γίγνεται.
2. Μέγα αὐτοῖς συνεβάλετο εἰς τὸ ἀγωνίσασθαι προθύμως ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος τὸ γενέσθαι τὴν μάχην ἐν τῇ Βοιωτίᾳ.
3. Περὶ τοῦ μὴ εἶναι χρήματα κοινὰ τῇ πόλει ποιῶμαι ταύτην τὴν ἀπολογίαν.

36. Παρασκευάζοιτο δὲ οἰκεῖν ἐν πόλει τῇ μεγίστῃ τῶν φανερῶν.
37. Ἀρχὴν μὲν ταύτην ἐποίησατο τῶν εὐεργεσιῶν, τροφὴν τοῖς δεομένοις εὐρεῖν.
38. Ὅστε ὦρα λέγειν ὃ τις γινώσκει ἀριστον εἶναι.
39. Ὑμᾶς οὕτως ἐπαίδευσεν, προτιμᾶν τοὺς γεραιτέρους.
40. Ὁ χρόνος βραχύς ἐστι ἀξίως διηγήσασθαι.
41. Οἱ Αἰγύπτιοι ἐνόμιζον ἑαυτοὺς πρώτους γενέσθαι πάντων ἀνθρώπων.
42. Οἱ ὀρθῶς φιλοσοφούντες ἀποθνήσκουσιν μελετώσιν.
43. Ἐπύθοντο αὐτὸν πορεύεσθαι ἐπὶ τὸ ἄστυ.
44. Ἐκίρηνεν τοῖς Ἕλλησι συσκευάζεσθαι.
45. Καίτοι ἀληθές γε ὡς ἔπος εἰπεῖν οὐδὲν εἰρήκασιν.
46. Τὸν μὲν καλὸν κάγαθὸν ἄνδρα καὶ γυναῖκα εὐδαίμονα εἶναι φημι, τὸν δὲ ἄδικον καὶ πονηρὸν ἄθλιον.
47. Παιδεύσει καλὴ διδάσκει χρῆσθαι νόμοις καὶ λέγειν περὶ τῶν δικαίων καὶ ἀκούειν.
48. Δειναὶ αἱ γυναῖκες εὐρίσκειν τέχνας.
49. Ἐπὶ τὸ ἄκρον ἀναβαίνει Χειρίσοφος πρὶν τινὰς αἰσθέσθαι τῶν πολεμιῶν.

Δ. Να συντάξετε τις απρόσωπες εκφράσεις και τα απρόσωπα ρήματα.

1. Χρῆ ἐνθυμηθῆναι ὑμᾶς τῶν ἐπὶ τῶν τριάκοντα γεγενημένων.
2. Δεῖ ὑμᾶς πειθεσθαι τοῖς νόμοις τοῖς κειμένοις.
3. Ἔδοξεν αὐτοῖς τιμωρεῖν τοῖς ἀνδράσι.
4. Αναγκαῖον ἐστὶ παρασχέσθαι ἐμοὶ εὐνοίαν μεγάλην.
5. Εἰκὸς ἐστὶ ὑμᾶς ἡγεῖσθαι τοὺς τῶν κατηγορῶν λόγους πιστούς.
6. Ἔδοξεν αὐτοῖς ἀπιέναι.
7. Οὐδὲν ἡμῖν ὄφελός ἐστι κείσθαι νόμους ἀνεπιτηδεῖους.
8. Χαλεπὸν ἐστὶ τοῖς Λακεδαιμονίοις στρατεῦειν.
9. Ὑμῖν ἐστὶ ὄρκος μῆτε τὰ ἱερὰ ὄπλα καταιοχυνεῖν μῆτε τὴν τάξιν λείψειν.
10. Ραδίως ἔχει αὐτοῖς ἅπαντα εἰπεῖν.
11. Ἐξεστὶν ὑμῖν εὐεργέτας φανῆναι τῶν Λακεδαιμονίων.
12. Φοβερόν ἐστὶ τοῖς Ἀθηναίοις ἠττησθαι ὑπὸ Λακεδαιμονίων.
13. Δεῖ ὑμᾶς ἅπαντας ἀπειργεῖν καὶ κωλύειν τοὺς παρανομοῦντας.
14. Ἐξεστὶ ὑμῖν πιστὰ λαβεῖν.
15. Προσῆκει τούτους εὐδαιμονεστάτους ἡγεῖσθαι.
16. Χρῆ τοὺς εὐ πράττοντας τῆς εἰρήνης ἐπιθυμεῖν.
17. Ἀλλὰ καὶ ὑμᾶς χρῆ, ὡς ἄνδρες δικασταί, εὐέλπιδας εἶναι πρὸς τὸν θάνατον.
18. Ἄξιόν ἐστι σοὶ αἰσχύνεσθαι περὶ τῶν παρεληλυθότων.
19. Ἄξιόν ἐστι πᾶσιν ἀνθρώποις μεμνησθαι τῆς ἀρετῆς τῶν προγόνων.

20. Οὐκ ἐλπὶς ἐστὶ τυχεῖν σωτηρίας.
21. Ἔδοξεν αὐτῷ σκηπτὸν πεσεῖν.
22. Χρῆ τοῦ βάρους μεταδίδοναι τοῖς φίλοις.
23. Καὶ οὕτω δὴ συμβαίνει ἀγαθὸν φύλακα ἀδύνατον γενέσθαι.
24. Νενόμισται ἀνά τὴν Ἑλλάδα τὰ σχέτλια ἔργα πάντα Λήμνια καλεῖσθαι.
25. Ἔστιν, ὦ βουλή, σώσαι με δικαίως.
26. Θανεῖν πέπρωται ἅπασιν.
27. Τοῖς ἰδιώταις ἔξεστι τὰς δαπάνας συντέμνειν, τοῖς δὲ τυράννοις οὐκ ἐνδέχεται.
28. Αἰγυπτίοις νενόμισται τὸ πῦρ θηρίον εἶναι ἐμψυχον.
29. Ἔδοξεν αὐτοῖς πορεύεσθαι.
30. Ὁ Ἀσσύριος εἰς τὴν χώραν ἐμβαλεῖν ἀγγέλλεται.

Ε. Στην περίοδο που ακολουθεῖ:

1. να βρείτε τα απαρέμφορα
2. να βρείτε τον συντακτικό τους ρόλο
3. να τα συντάξετε (υποκείμενο, αντικείμενο κ.λπ.)
4. να δικαιολογήσετε την πτώση του υποκειμένου

Ἐγὼ δ' οἶμαι τοὺς φρόνησιν ἀσκούντας καὶ νομίζοντας ἱκανοὺς ἔσεσθαι τὰ συμφέροντα διδάσκειν τοὺς πολίτας ἥκιστα γίνεσθαι βιαίους.

Ομάδα Ασκήσεων | 1.

Απαρέμφατο

- Να αναγνωριστεί η συντακτική θέση του αναρθρου απαρεμφάτου:**
560. Κροῖσος ἐνόμιζε ἑαυτὸν εἶναι ἀνθρώπων ἀπάντων ὀλβιώτατον.
561. Ἐπεθύμει γενέσθαι ἀνὴρ τὰ μεγάλα πράττειν ἰκανός.
562. Εἷς οἰωνός ἄριστος, ἀμόνεσθαι περὶ πάτρης.
563. Ξενοφῶν καὶ Χειρίσοφος διεπράξαντο, ὥστε λαβεῖν τοὺς νεκρούς.
564. Τοῖς φαύλοις ἐνδέχεται τὰ τυχόντα πράττειν.
565. Πυνθάνομαι ταῦτα ἀπολογήσασθαι Ἐρατοσθένη.
566. Τὸ κακῶς ποιεῖν ἐστὶ ἀδικεῖν.
567. Τὸ λακωνίζειν πολὺ μᾶλλον ἐστὶ φιλοσοφεῖν ἢ φιλογομναστεῖν.
568. Περὶ δέ τούτοις καὶ ἐτέρου δέους ἀπηλλαγμένοι ἂν ἦσαν μηδέποτε προδοθῆναι τὴν πόλιν ὑπ' ὀλίγων.
569. Δημοσθένης μὲν ἦν δεινότατος λέγειν.
570. Ὅμολογεῖται τὴν πόλιν ἡμῶν ἀρχαιοτάτην εἶναι.
571. Οὐκ οἶονται χρῆναι αὐτὸν ἀπολέσθαι.

572. Ἄδικεῖν αὐτό καλοῦσιν.
573. Ὁ πατήρ ὑπέσχετο δώσειν αὐτῷ τήν οἰκίαν.
574. Κίνδυνός ἐστι πολλούς ἀπόλλυσθαι.
575. Σωκράτης ἠγεῖτο θεούς πάντα εἰδέναι.
576. Κλέων παρήνει τοῖς Ἀθηναίοις πλεῖν ἐπί τούς ἄνδρας.

Ομάδα Ασκήσεων | 2.

Να αναγνωριστεί η συντακτική θέση του ἐναρθρου ἀπαρεμφάτου:

577. Πολλῷ μᾶλλον ἀπέχομεν τοῦ ποιεῖν ταῦτα.
578. Ἐκκλησαν τάς πύλας τοῦ μηδένα ἐξιέναι.
579. Πάντα ἄνθρωπον χρή φεύγειν τό σφόδρα φιλεῖν ἑαυτόν.
580. Ἡ ἀρετή πανταχοῦ πάρεστι διά τό εἶναι ἀθάνατος.
581. Οὐδέν οὔτε ἀναιδείας οὔτε τοῦ ψεύδεσθαι παραλείψει.
582. Προεῖπον ταῦτα τοῦ μή λύειν ἔνεκα τάς σπονδάς.
583. Τό κακῶς ποιεῖν ἀνθρώπους τοῦ ἀδικεῖν οὐδέν διαφέρει.

584. Οἱ ἵπποι τοῖς Πέρσαις τῆς νυκτός δέδενται τοῦ μή φεύγειν ἔνεκα.
585. Τό τάς ἰδίας ἐνεργεσίας ὑπομμησκῆν ὁμοίον ἐστί τῷ ὄνειδίζειν.
586. Τό ἀδικεῖν μείζον κακόν ἐστί τοῦ ἀδικεῖσθαι.
587. Ἐναντίον τῷ ζῆν τό τεθνάναι ἐστί.
588. Σωκράτης ἐχρήτο τῷ ἐρωτᾶν τε καί ἀποκρίνεσθαι.
589. Τοῦτο φημί εἶναι σωφροσύνην, τό γινώσκειν ἑαυτόν.
590. Μένων ἠγάλλετο τῷ ἐξαπατᾶν δύνασθαι.
591. Ἔδει πρό τοῦ πολεμεῖν ἐσκέφθαι.
592. Τό ἀποθνήσκειν οὐδεὶς φοβεῖται.
593. Ἡδύ ἐστί τό ἔχειν χρήματα.
594. Τοῦ ζῆν αὐτόν ἀπεστέρησεν.
595. Τῷ καλῶς μελετᾶν ἀγόμεθα εἰς ἀρετήν.
596. Σωκράτης ἐθανμάζετο ἐπί τῷ εὐθύμως τε καί εὐκόλως ζῆν.

Δοτική

60 Να βρείτε το είδος της δοτικής προσωπικής.

1. Σχολή ἐστί (= είναι ευκαιρία) **τοῖς πολεμίοις** λήξουσιν (= παίρνουν λάφυρα).
2. Ἦδε ἡ ἡμέρα **τοῖς Ἕλλησι** μεγάλων κακῶν ἄρξει.
3. Τὴν γῆν θεραπευτέον **σοι**.
4. Ἐπριάμην **ὑμῖν** ἀγαθὰ πλεῖστα.
5. Ἄλλοις μὲν χρήματα ἐστί πολλά, **ἡμῖν** δὲ ξύμμαχοι ἀγαθοί.
6. Ἔδοξε **τῇ βουλῇ** εἰρήνην γενέσθαι.
7. Οἱ πονηροὶ **ἔμοιγε** δοκοῦσιν ἀλλήλοις ἐχθροὶ μᾶλλον ἢ φίλοι πεφυκέναι.
8. Πάντα ταῦτα **Θεμιστοκλεῖ** εἴρηται.
9. Ὅρα εἰ **σοι** βουλομένῳ ἅ λέγω.
10. Τοιοῦτοι κριταὶ τῶν πεπραγμένων **αὐτοῖς** ἔσεσθε.
11. **Καμαριναίοις** ἐκχειρία γίνεται.
12. Ὑπ' ἐκείνου ἐκελεύσθητε ἐξιέναι, **ὅτῳ** ὑμῶν μὴ ἀχθομένῳ εἶη.
13. Ταῦθ' ὑμεῖς ὀρθῶς καὶ καλῶς πᾶσιν **Ἕλλησι** καὶ **βαρβάροις** δοκεῖτ' ἐψηφίσθαι.
14. Παρεσκευάζοντο δὲ καὶ ἐς τὴν Ἀττικὴν ἐσβολὴν οἱ Λακεδαιμόνιοι, ὥσπερ τε προεδέδοκτο **αὐτοῖς**.
15. **Τούτοις** γάρ μεγάλα τὰ διαφέροντά ἐστιν.
16. Καὶ ἐγὼ μὲν εἶπον ταῦτα, **ὑμῖν** δ' οὐκ ἐδόκουν ὀρθῶς λέγειν.
17. Ἔδοξε **τῷ Κλεάρχῳ** συγγενέσθαι Τισσαφέρνει.
18. Οὐ τὰ κράτιστα προνοεῖς **ταῖς Ἀθήναις**.
19. Ὑπὴρχον **αὐτοῖς** εἴκοσι καὶ ἑκατόν τριήρεις.
20. Τρικυμίας γενομένης ἀπώλετο **τῷ ναύαρχῳ** ὁ καιρός.

61 Να βρείτε το είδος της δοτικής προσωπικής.

1. Εἶτα συμβέβηκε **τοῖς πλῆθεσιν** ἀντὶ πολλῆς καὶ ἀκαίρου ῥαθυμίας τὴν ἐλευθερίαν ἀπολωλέκεναι.

2. Ὑμῖν μεταμελησάτω τῶν πεπραγμένων.
3. Δοκεῖ **μοι** ἄριστος ἂν γενέσθαι ἄρχων.
4. **Τῷ Εὐαγόρῳ** ὁσίως πάντα καὶ δικαίως πέπρακται.
5. Τὰ ὄρη οὐκ ἦν διαβατὰ **τοῖς στρατιώταις**.
6. Πρόσοδος δὲ **μοι** οὐκ ἐστὶν ἄλλη πλὴν ταύτης.
7. Μᾶλλον **ὑμῖν** ἢ **εμοί** σκεπτέον ὅπως ὁ Ἀσσύριος ἡμῶν μὴ ἐπικρατήσῃ.
8. Εἰπέ μοι, ἔφη, ὦ Θεοδότῃ, ἐστὶ **σοι** ἀγρός;
9. Ἀθηναῖοι, μνήσθητε τὰ πεποιημένα **Ἀνδοκίδῃ**.
10. Καὶ ἡ συμφορὰ ἐκείνη μεγίστη ἐγένετο καὶ **ἡμῖν** καὶ **τοῖς ἄλλοις Ἕλλησι**.
11. Ἡ νόσος πρῶτον ἤρξατο γενέσθαι **τοῖς Ἀθηναίοις**.
12. Πόθεν αἱ διαβολαὶ **σοι** αὐταὶ γέγονασιν;
13. Οὔτε γὰρ προξενῶ τῶν ἀνδρῶν οὐτ' ἰδία ξένος αὐτῶν οὐδεὶς ἐστί **μοι**.
14. Ἐχθροὶ **ἡμῖν** ἐξ αὐτῶν καὶ πόλεμοι καὶ δαπάναι μεγάλαὶ γέγονασιν.
15. Οὐδενός **αὐτοῖς** ἐμέλησεν.
16. Τοὺς ἀγαθοὺς ἀνδρας **ἡμῖν** πλείους ὑπάρχειν νομίζω ἢ **τῷ βασιλεῖ**.
17. Εἶπεν ὅτι οὐδὲν **αὐτῷ** μέλοι τοῦ ὑμετέρου θορύβου.
18. Ἔχειν **μοι** δοκῶ διδάξαι σε εἰς τὸ ἄρχειν.
19. Καὶ **τῷ βασιλεῖ** τῶν Περσῶν οὐδὲν προϋργαίτερόν (= ωφελιμότερο) ἐστὶν ἢ σκοπεῖν, ἐξ ὧν μηδέποτε παυσόμεθα πρὸς ἀλλήλους πολεμοῦντες.
20. Πολλὰ νῆες **ἀμφοτέροις** καὶ ἄνθρωποι ἀπώλοντο.

62 Να βρείτε το είδος των δοτικών προσωπικών του κειμένου.

Καλῶς μὲν **ἔμοιγε** δοκεῖ, ὦ ἄνδρες, Σωκράτης λέγειν· εἰ δὲ βουλομένοις **ὑμῖν** ἐστὶ περὶ τῶν τοιούτων ἐρωτᾶσθαι τε καὶ δίδονα λόγον, αὐτοὺς δὴ χρὴ γινώσκαι, ὦ Νικία τε καὶ Λάχης. Ἐμοί μὲν γὰρ καὶ **Μελισία** τῷδε δῆλον ὅτι ἡδομένοις ἂν εἶη, εἰ πάντα ἅ Σωκράτης ἐρωτᾷ ἐθέλοιτε λόγω διεξιέναι· καὶ γὰρ ἐξ ἀρχῆς ἐντεῦθεν ἤρχομένην λέγων, ὅτι εἰς συμβουλήν διὰ ταῦτα ὑμᾶς παρακαλέσαμεν, ὅτι μεμεληκέναι **ὑμῖν** ἠγοῦμεθα, ὡς εἰκός, περὶ τῶν τοιούτων.

(Πλάτωνος, Λάχης 187c)

63 Να χαρακτηρίσετε τις υπογραμμισμένες δοτικές και να σημειώσετε με τόξο πού αναφέρονται.

Ασκήσεις 15^{ης} ενότητας

Ρήματα β' συζυγίας

1. Να γραφεί το β' ενικό όλων των εγκλίσεων του ενεστώτα των παρακάτω ρημάτων (Προσοχή: ποια κλίνονται κατά το δείκνυμι -μαι και ποια κατά το ἴσθημι -μαι - τονισμός ὅσων κλίνονται κατά το ἴσταμαι):

	ἀπόλλυμι	πίμπλημι	κεράννυμι	πίμπροημι	ἐφίστημι
Οριστ.					
Υποτ.					
Ευκτ.					
Προστ.					
Απαρ.					

	ἀπόλλυμαι	δύναμαι	ἐπίσταμαι	πίμπλαμαι	ἐφίσταμαι
Οριστ.					
Υποτ.					
Ευκτ.					
Προστ.					
Απαρ.					

2. Να συμπληρώσετε τις παρακάτω προτάσεις με τους κατάλληλους τύπους των ρημάτων που δίνονται σε παρένθεση:

- Τοὺς νόμους (τίθεμαι, β' πληθ. οριστ. ενεστ.) ἐπὶ πᾶσι τοῖς δικαίοις.
- Ἐν δὲ ταῖς ἐκκλησίαις καὶ τοῖς δικαστηρίοις πολλάκις (ἀφίεμαι, μτχ. αορ. β', αρσ.) τῶν εἰς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα λόγων (= απομακρύνετε ἀπὸ τα λόγια ...), ὑπὸ τῆς ἀπάτης ὑπάγεσθε (= παρασύρεστε).
- Σκέψασθε γὰρ τοὺς (προῖσταμαι, μτχ. αορ. β') τῶν πολιτειῶν ὅσας δὴ μετεβάλλοντο.
- Πολλῶν δ' (ἐφίσταμαι, μτχ. παρακειμένου) μοι λόγων ἀπορῶ πῶς αὐτοὺς (διατίθεμαι, υποτ. αορ. β' α' ενικού προσ.).
- Ἄγαπητὸν ὑμῖν, ὦ ἄνδρες δικασταί, (δίδωμι, απαρ. ενεστ.) διὰ τέλους ἀπολογίαν τοῖς διώκουσι.

- Πρῶτον μὲν ἡμεῖς οἱ παριόντες (= ὅσοι ανεβαίνομε στο βήμα) τούτων μὲν (ἀφίσταμαι, οριστ. παρακ.) τὴν πρὸς ὑμᾶς ἀπέχθειαν ὀκνοῦντες.
- Ἦγεῖτ' οὖν, εἰ ἐκεῖνοις (προστίθεμαι, γ' εν. ευκτ. αορ. β'), συνεργοὺς ἔξιν τῆς αὐτοῦ πλεονεξίας.
- Εἰ γὰρ Ἀμφίπολιν καὶ Ποτίδαιαν (προῖεμαι, γ' εν. ευκτ. αορ. β'), οὐδ' ἂν οἴκοι μένειν βεβαίως ἤγετο.
- Ταύτην βούλονται (καθίσταμαι, απαρ. παρακ.) τὴν πολιτείαν).
- Δεῖσεται δ' ὑμῶν οὗτος, ὅπως δίκην μὴ (δίδωμι, υποτ. αορ. β'), ἂν ὑμᾶς πείθῃ, ὧν ἠδίκηκε.

3. Να συμπληρώσετε τις παρακάτω προτάσεις με τους κατάλληλους τύπους των ρημάτων που δίνονται σε παρένθεση:

- Ἄδελόν ἐστι πότερον βέλτιον (εἶμι, απαρ. ενεστ.) σήμερον ἐπὶ τοὺς πολεμίους ἢ διατρεῖσθαι εἰς αὐρίον.
- Ἦν δὲ προσήκει ἀνδρὶ καλῷ κάγαθῷ εἰδέναι, ὅ,τι μὲν αὐτὸς (οἶδα, ευκτ. ενεστ.), πάντων προθυμώτατα ἐδίδασκεν.
- Οἱ δ' ἐπιβουλεύομενοι οὐδὲν (οἶδα, γ' πληθ. οριστ.).
- Εἴ τι μὴ ὀρθῶς πράττω κατὰ τὸν βίον τὸν ἑαυτοῦ, εὖ (οἶδα, β' εν. προσ. ενεστ.) τοῦτο
- Καὶ δὴ καὶ τὸ ὀπλιτικὸν τοῦτο, εἰ μὲν ἐστι μάθημα, ὅπερ (φημί, γ' πληθ. οριστ. ενεστ.) οἱ διδάσκοντες χρῆ αὐτὸ μαθάνειν.
- Οἱ (πάρειμι - παρέρχομαι, μτχ. ενεστ.) οὐ τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχοντες πάντες ἐφαίνοντο.
- Εἰ γὰρ καὶ κατὰ μικρὸν (ἐπέρχομαι - ἔπειμι, γ' εν. παρατ.) τὰ τοιαῦτ' αὐτῷ σκοπεῖν, οὐκ ἂν τοσοῦτον διημάρανε τοῦ πράγματος.
- Ἐμοὶ τοίνυν τὰ εἰς ὑμᾶς πεπραγμένα σχεδόν τι ἅπαντες ἂν (οἶδα, β' πληθ. ευκτ. ενεστ.).
- Οἱ στρατιῶται (προσέρχομαι, γ' πληθ. παρατ.) πολλῷ θορύβῳ.
- Τίνες ἂν (φημί, ευκτ.) τοὺς μετὰ Κύρου ἀναβάντας δειλοὺς εἶναι;
- Ἄρ' (οἶδα, β' εν. παρατ.) τὴν τῶν προγόνων ἀρετὴν;
- Ὅπως δὲ (οἶδα, υποτ. ενεστ.) εἰς οἶον ἔρχεσθε ἀγῶνα, ὑμᾶς (οἶδα, μτχ. ενεστ.) διδάξω.

B II. ΑΣΚΗΣΕΙΣ

1. Να αναγνωριστούν οι τύποι των φωνηεντόληκτων ρημάτων σε -μι στις παρακάτω προτάσεις:

Παραδείγματα	Αναγνώριση
α) Μήτε αὐτὸς ἀδικεῖ, μήτε τοῖς ἄλλοις ἀφίει ἀδικεῖν.	
β) Πάντα τύχη καὶ μοῖρα ἀνδρὶ διδάσσει.	
γ) Καταλυθέντος τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου ὀλιγαρχία ἐν ταῖς πλείσταις πόλεσι καθίστατο.	
δ) Ἐκβάλλετε ἐκ τῆς πόλεως τὸν διστάντα τοὺς πολίτας (= ἐκεῖνον που διχάζει τους πολίτες).	
ε) Φθόνος καὶ πιστοτάτους φίλους ἂν διασταίῃ (= ο φθόνος θα μπορούσε να διασπάσει και τους πιο πιστούς φίλους).	
στ) Ἡ γυνὴ τὰς χεῖρας ἐπὶ τὸ πρόσωπον προστίθησι, μὴ ἄλλοι ὀρώσιν αὐτὴν δάκρυα χέουσιν (= να χύνει δάκρυα).	
ζ) Τοῖς τῆς πατρίδος εὐεργέταις χάριν, ὦ παῖ, ἀποδίδου.	
η) Οἱ τοξόται πολλά βέλη ἴεσαν (= ἔριχναν) ἐν τῇ μάχῃ.	
θ) Φίλιππος ἔλεγε: τοὺς μέλλοντας προδιδόναι μάλιστα φιλῶ, τοὺς δ' ἤδη προδεδωκότας μάλιστα μισῶ.	
ι) Οἱ Σπαρτιᾶται ἐν τοῖς πολέμοις τοὺς ἀνθισταμένους (= α-τούς που αντιστέκονταν) ἀπέκτεινον.	

2. Να συμπληρωθούν τα κενά των προτάσεων με τον κατάλληλο τύπο του ρήματος που βρίσκεται στην παρένθεση:

- α) Ἡ ἄμπελος καλῶς σκαφεῖσα πολλῶ πλείονα τὸν καρπὸν (ἀναδίδωμι, αόρ.).
- β) Τίς ἂν ἐκῶν (μεθίημι, ευκτ. ενεστ.) τὴν νίκην τοῖς πολεμίοις;
- γ) Νικήσωμεν τοῖς πολεμίοις (ἀντιτίθημι, μετχ. ενεστ.) ἀνδρείααν.
- δ) Τῶν ἀγαθῶν τὸν πλοῦτον ὕστατον (τίθημι, προστ. ενεστ.).
- ε) Οἱ Λακεδαιμόνιοι τοὺς συμμάχους (ἀφίστημι, παρατ.) τῶν Ἀθηναίων.

- στ) Ἄρχοντα (ἴστημι, α' πληθ. υποτ. ενεστ.) ἀπλοῦν καὶ γενναῖον.
- ζ) Δημοσθένης ἔπεισε μὴ (προῖμαι, απαρ. ενεστ.) (= να μην εγκαταλείπουν) τὴν κοινὴν ἐλευθερίαν.
- η) Οἱ μὲν ἀπαιδευτοὶ παῖδες τὰ γράμματα, οἱ δὲ ἀπαιδευτοὶ ἄνδρες τὰ πράγματα οὐ (συνίημι, οριστ. ενεστ.).
- θ) Ἦγεῖτο γὰρ ἅπαν ποιήσειν αὐτόν, εἴ τις ἀργύριον (δίδωμι, ευκτ. ενεστ.).
- ι) Φίλιππος ἐβούλετο (συνίστημι, απαρ. ενεστ.) τοὺς Ἕλληνας ἐπὶ τοὺς Πέρσας.

3. Να συμπληρωθούν τα κενά των προτάσεων επιλέγοντας τον κατάλληλο ρηματικό τύπο από τη διπλανή στήλη:

- α) Καλλίῳ ἂν θησαυρὸν, εἰ χρηστοὺς φίλους προστιθεῖο.
- β) Οἱ Σπαρτιᾶται χρημάτων οὐκ
- γ) Ἐκεῖνοι οὐ δ λέγεις.
- δ) Μὴ δίωκε τὰ ἀφανῆ τὰ ἐμφανῆ.
- ε) Κλεομένης, ὁ βασιλεὺς, σπονδὰς ποτε ἐπτὰ ἡμέρας συνθέμενος τοῖς πολεμίοις τῇ τρίτῃ νυκτί.
- στ) Νόμος ἦν τῶν Ἀθηναίων: τῶ Ὀλύμπια νικήσαντι δραχμαὶ πεντακόσαι
- ζ) Μαρδόνιος τοὺς Ἀθηναίους ἀπὸ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων
- η) Οἱ Ἀθηναῖοι τοῖς παισὶν παιδαγωγούς.
- θ) Κύρος τὸ ἄρμα ἔπεμψε Πίγηρτα τὸν ἐρμηνέα.
- ι) Οἱ μετ' Ἀρσίου οὐκέτι ἀλλὰ φεύγουσιν.

ἐπέθετο
ἐφίστασαν
καταθεῖο
διδόσθων
ἐφίεντο
στάς
ἴστανται
συνιάσι
ἀφίστη
ἀφεις

4. Οι παρακάτω προτάσεις να μεταφερθούν στον άλλο αριθμό:

- α) Οἱ Κρήτες λέγουσι τοὺς νόμους ἑαυτοῖς ὑπὸ θεῶν τεθῆναι.
.....
- β) Μὴ λάμβανε, δ μὴ κατέθου.
.....